

ГЛОСАРІЙ

А

Абсолютна перевага – це можливість конкретної компанії, що виникає внаслідок, наприклад, особливостей її розміщення, виробничого потенціалу, інших об'єктивних умов, виробляти товар з мінімальними витратами виробництва та обігу в порівнянні з іншими фірмами, що випускають той же або аналогічний товар.

Авуари – це: різні активи (грошові кошти, чеки, векселі, перекази, акредитиви), за рахунок яких можуть бути здійснені платежі й погашені зобов'язання їх власників; кошти банку в іноземній валюті, цінних паперах і золоті, що зберігаються в закордонних банках.

Ажур – це: стан бухгалтерського обліку, коли всі рахункові записи робляться в день здійснення господарських операцій; стан бухгалтерського обліку, коли обліково-обчислювальні операції виконуються у встановлені терміни.

Акт документальної перевірки – це службовий документ, який підтверджує факт проведення документальної перевірки, відображає її результати і є носієм доказової інформації про виявлені порушення вимог законодавства з питань державної митної справи, податкового, валютного та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи.

Активи – це все, чим володіє підприємство і що йому належить – оборотний капітал, основний капітал, нематеріальні активи.

Амортизація – це поступове перенесення вартості основних фондів на виготовлений продукт або послугу чи цільове нагромадження коштів і подальше використання їх для оновлення зношених основних фондів.

Аналіз господарської діяльності – це одна з гілок економічного аналізу, пов'язана з вивченням виробничої, фінансової, торговельної діяльності підприємств, фірм, домашніх господарств.

Аналіз ризиків – це процес систематизованого оброблення наявної інформації щодо ризиків з метою прийняття управлінського рішення, який зазвичай супроводжується кількісною або якісною оцінкою параметрів ризиків.

Атестація виробництва – це офіційне підтвердження наявності необхідних і достатніх умов виробництва певної продукції, які забезпечують стабільність виконання заданих у нормативних документах вимог.

Атестація працівників – це процедура оцінки професійного рівня працівників кваліфікаційним вимогам і посадовим обов'язкам, проведення оцінки їх професійного рівня.

Атестація продукції – це встановлення і документальне підтвердження якості продукції.

Аудит – це вид підприємницької діяльності, що являє собою систему послуг підприємствам для перевірки фінансової звітності і правильності відображення в ній результатів фінансово-господарської діяльності.

Аудитор – це довірена особа, яка здійснює аудит, що перевіряє фінансово-господарську діяльність підприємств.

Аудиторський висновок – це документ, що складений відповідно до стандартів аудиту та передбачає надання впевненості користувачам щодо відповідності фінансової звітності або іншої інформації концептуальним основам, які використовувалися при її складанні.

Аудиторський ризик – це об'єктивно існуюча ймовірність допущення можливих неточностей і відхилень від реальних даних, що виникає в ході аудиторської перевірки.

Б

Базовий період – це період, який передує прогнозованому періоду, тривалістю, як правило, календарний рік.

Баланс – це система взаємопов'язаних показників, яка характеризує будь-яке явище або процес шляхом співставлення його окремих сторін; різниця між доходами і витратами.

Баланс бухгалтерський – це документ бухгалтерського обліку, що представляє сукупність показників, що характеризують фінансовий і господарський стан фірми на певну дату, найчастіше – на кінець або початок календарного періоду.

Баланс доходів і витрат – це фінансовий баланс, в розділах якого вказані джерела та величини доходів і витрат протягом певного періоду часу, і встановлено їх відповідність або перевищення однієї з частин балансу над іншою.

Баланс оборотних коштів – це таблиця грошових надходжень і витрат фірми протягом певного періоду, що показує їх відповідність.

Баланс платіжного інструменту – це інформація про суму коштів, що знаходиться на відповідному картрахунку платіжного інструменту та може бути використана при проведенні оф-лайн операцій за цим платіжним інструментом.

Баланс робочого часу – це фактично відпрацьований час середньообліковим працівником підприємства за зміну, добу, місяць, рік.

Баланс руху капіталів і кредитів – це субрахунок валового національного продукту країни, що фіксує співвідношення експорту та імпорту капіталів, кредити, отримані країною за кордоном та надані іншим країнам.

Баланс трудових ресурсів – це баланс наявності і використання трудових ресурсів, складений з урахуванням їх поповнення та вибуття, сфери зайнятості, продуктивності праці.

Балансова вартість – це вартість об'єкта, як правило, основних засобів підприємства, внесених до балансу, та зафіксована у балансовій відомості.

Балансовий звіт – це зведений звіт про активи, пасиви і чисту вартість власного капіталу фірми на певний період; бухгалтерський баланс фірми.

Балансовий прибуток – це загальний, сумарний прибуток підприємства, одержаний за певний період від усіх видів виробничої і невиробничої діяльності підприємства, зафіксований у його бухгалтерському балансі.

Банк – це фінансове підприємство, яке здійснює функції кредитування і розрахунків, залучення ресурсів на свої рахунки.

Банківська діяльність – це залучення у вклади грошових коштів фізичних і юридичних осіб та розміщення зазначених коштів від свого імені, на власних умовах та на власний ризик, відкриття і ведення банківських рахунків фізичних та юридичних осіб.

Банківська система – це сукупність різних видів взаємозалежних банків та інших кредитних установ, що діють в рамках єдиного фінансово-кредитного механізму.

Банківський кредит – це передача банками певним фізичним і юридичним особам на встановлений кредитним договором строк грошей з умовою їх повернення і сплатою певного процента за користування ними.

Банківські інвестиції – це вкладення банківських ресурсів на тривалий термін у високоприбуткові цінні папери.

Банківські операції – це проведені банками операції з залучення та розміщення грошових коштів, цінних паперів, здійснення розрахунків. Розрізняють: а) активні операції, за допомогою яких банки розміщують наявні у них фінансові ресурси, тобто надання кредиту, покупка цінних паперів; б) пасивні операції, за допомогою яких банки формують фінансові ресурси, тобто залучення вкладів, продаж цінних паперів для подальшого використання як активних засобів; в) комісійні (посередницькі) операції – надання послуг, виконання доручень.

Банківські реквізити – це номер поточного рахунку в банку, назва установи банку, її код.

Банкрут – це неспроможний боржник (юридична або фізична особа сума заборгованості якої, затребувана до оплати і не погашена в строк, перевищила документовану вартість рухомого чи нерухомого майна).

Банкрутство – це юридично визначена неможливість підприємства платити за боргами з причини браку засобів.

Барометри економічні – це показники, за допомогою яких прогнозують зміну кон'юнктури, динаміки попиту і пропозиції, цін, валютних курсів, доходів і витрат, інших економічних параметрів.

Безготівкові розрахунки – це форма грошового обігу, при якій зберігання і рух грошових коштів відбувається без участі готівки, за допомогою зарахування грошей на банківський рахунок та перерахування з рахунку платника на рахунок одержувача.

Бездоганна ділова репутація – це сукупність підтвердженої інформації про юридичну особу, що дає можливість зробити висновок про відповідність її діяльності вимогам законодавства, а також для фізичних осіб – про належні професійні, управлінські здібності та відсутність в особи судимості за корисливі злочини і за злочини у сфері господарської діяльності, не знятої або не погашеної в установленому законом порядку.

Безбитковість – це режим господарської діяльності підприємства, фірми, приватної особи, при якому доходи, одержувані від діяльності, перевершують витрати, пов'язані з нею, чи рівні їм.

Безнадійна заборгованість – це заборгованість, що відповідає одній з таких ознак: заборгованість за зобов'язаннями, щодо яких минув строк позовної давності; прострочена заборгованість померлої фізичної особи, за відсутності у неї спадкового майна, на яке може бути звернено стягнення; прострочена заборгованість осіб, які у судовому порядку визнані безвісно відсутніми, оголошені померлими; заборгованість фізичних осіб, прощена кредитором, за винятком заборгованості осіб, пов'язаних з таким кредитором, та осіб, які перебувають з таким кредитором у трудових відносинах, та осіб, які перебували з таким кредитором у трудових відносинах, і період між датою припинення трудових відносин таких осіб та датою прощення їх заборгованості не перевищує три роки; прострочена понад 180 днів заборгованість особи, розмір сукупних вимог кредитора за якою не перевищує мінімально встановленого законодавством розміру безспірних вимог кредитора для порушення провадження у справі про банкрутство, а для фізичних осіб – заборгованість, що не перевищує 25 відсотків мінімальної заробітної плати (у розрахунку на рік), встановленої на 1 січня звітного податкового року (у разі відсутності законодавчо затвердженої процедури банкрутства фізичних осіб); актив у вигляді корпоративних прав або не боргових цінних паперів, емітента яких визнано банкрутом або припинено як юридичну особу у зв'язку з його ліквідацією; сума

залишкового призового фонду лотереї станом на 31 грудня кожного року; прострочена заборгованість фізичної або юридичної особи, не погашена внаслідок недостатності майна зазначеної особи, за умови, що дії щодо примусового стягнення майна боржника не призвели до повного погашення заборгованості; заборгованість, стягнення якої стало неможливим у зв'язку з дією обставин непереборної сили, стихійного лиха (форс-мажорних обставин), підтверджених у порядку, передбаченому законодавством; заборгованість суб'єктів господарювання, визнаних банкрутами у встановленому законом порядку або припинених як юридичні особи у зв'язку з їх ліквідацією.

Безнадійна фінансова операція – це операція, імовірність виконання зобов'язань за якою з боку клієнта практично відсутня; ризик за такою операцією дорівнює сумі заборгованості.

Безнадійний кредит – це: прострочений або неповернений кредит, за яким є документальне підтвердження про неможливість стягнення; неповернений кредит, за яким минув термін позовної давності; прострочений кредит, за яким кредитним комітетом прийнято обґрунтоване рішення про визнання кредиту безнадійним; неповернений кредит, крім випадків, коли кредитним комітетом прийнято обґрунтоване рішення про відстрочення визнання кредиту безнадійним.

Безпека економічна – це: створювані державою умови, що гарантують недопущення нанесення господарству країни непоправного збитку від внутрішніх і зовнішніх економічних загроз; запобігання витоку конфіденційної економічної інформації, порушення комерційної таємниці, здійснення економічних диверсій.

Борг – це грошова сума, взята у борг на конкретно визначений термін за певними борговими зобов'язаннями щодо сплати за боргові послуги і з гарантіями на обов'язкове повернення.

Боргові фінансові інструменти – це інструменти, що характеризують кредитні відносини між їх покупцем і продавцем, зобов'язують боржника погасити в передбачені терміни їхню номінальну вартість і сплатити додаткову винагороду у формі процента (якщо він не входить до складу номінальної вартості боргового фінансового інструменту, що погашається).

Боржник – це суб'єкт підприємницької діяльності, неспроможний виконати протягом трьох місяців свої грошові зобов'язання після настання встановленого строку їх виконання, які підтверджені судовим рішенням, що набрало законної сили, та постановою про відкриття виконавчого провадження.

Брутто-дохід – це дохід, обчислений до вирахування податків і відрахувань.

Брутто-кеш-флоу – це різниця між надходженнями і платежами готівкою фірми за певний період.

Бухгалтерська звітність – це звітність, що складається на підставі даних бухгалтерського обліку для задоволення потреб певних користувачів.

Бухгалтерський облік – це процес виявлення, вимірювання, реєстрації, накопичення, узагальнення, зберігання та передачі інформації про діяльність підприємства зовнішнім та внутрішнім користувачам для прийняття рішень.

В

Ваговий коефіцієнт – це числовий коефіцієнт, параметр, що відображає значимість і відносну важливість певного чинника чи показника в порівнянні з іншими чинниками, що впливають на досліджуваний процес.

Валова виручка – це повна сума грошових надходжень від реалізації товарної продукції, робіт, послуг і матеріальних цінностей.

Валовий дохід – це результат діяльності підприємства, який є різницею між валовою виручкою та усіма витратами на виробництво та реалізацію продукції.

Валовий прибуток – це частина валового доходу підприємства, яка залишається в нього після відрахування усіх обов'язкових платежів.

Вартісний аналіз – це аналіз витрат виробництва та обігу товару, що проводиться з метою встановлення ціни пропозиції (ціни продавця) або при пошуку шляхів зниження витрат.

Вибірка – це частина сукупності економічних об'єктів чи показників, відібраних для вивчення.

Виїзна перевірка – це перевірка, яка проводиться за місцезнаходженням об'єкта, що перевіряється.

Виробнича собівартість – це поточні витрати підприємства, що безпосередньо пов'язані з виготовленням продукції, а також виконанням послуг, які забезпечують основну діяльність.

Виробничі запаси – це предмети праці, які ще не залучені у виробничий процес і знаходяться на складах підприємства.

Виручка від реалізації – це сума коштів, які надійшли на банківський рахунок або у касу підприємства від продажу товарів та надання послуг.

Висновок експерта – це докладний опис проведених експертом досліджень, зроблені у результаті них висновки та обґрунтовані відповіді на питання, поставлені експертові, складений у порядку, визначеному законодавством.

Висновок рахунків – це заключні записи в рахунках після завершення річного циклу бухгалтерського обліку.

Витрати – це зменшення економічних вигод у вигляді вибуття активів або збільшення зобов'язань, які призводять до зменшення власного капіталу.

Віремент – це банківська операція перерахування певної суми з поточного рахунку однієї особи на поточний рахунок іншої особи.

Власний капітал – це частина капіталу підприємства, що залишається після вирахування його зобов'язань.

Внутрішній аудит – це незалежний підрозділ, який не бере участі у виконанні операцій, а періодично здійснює перевірки та оцінює: адекватність і ефективність заходів та системи внутрішнього контролю; управління ризиками та кредитним і інвестиційним портфелем; повноту, своєчасність і достовірність фінансової та іншої звітності; дотримання принципів і внутрішніх процедур обліку; відповідність регулятивним вимогам.

Внутрішньогосподарський фінансовий контроль – це контроль, здійснюваний на підприємствах бухгалтеріями та фінансовими відділами.

Г

Горизонт розрахунку – це період, в межах якого здійснюється оцінка майбутніх витрат і результатів при визначенні ефективності інвестиційного проекту.

Господарський суд – це незалежний орган у вирішенні всіх господарських спорів, що виникають між юридичними особами, державними та іншими органами, а також у розгляді справ про банкрутство.

Готівкова виручка – це сума фактично одержаних готівкових коштів від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) і позареалізаційних надходжень.

Готова продукція – це сукупність повністю виготовлених на підприємстві виробів і продуктів, які фактично відпущені або призначені для відпуску на сторону (реалізацію).

Громадський фінансовий контроль – це контроль, здійснюваний представниками громадських організацій на засадах добровільності та безоплатності.

Гросбух – це головна книга в бухгалтерії, що містить повний перелік прибутково-видаткових операцій.

Гроші – це активи, суспільні засоби платежу, які слугують засобом обігу, одиницею рахунку і засобом накопичення.

Грошовий потік – це сума прогнозованих або фактичних надходжень від діяльності (використання) об'єкта оцінки.

Група вибуття – це сукупність активів, які плануються до продажу або відчуження в інший спосіб однією операцією, та зобов'язання, які прямо пов'язані з такими активами, що будуть передані (погашені) в результаті такої операції.

Д

Давність позовна – це тривалість періоду, протягом якого суд приймає позовні вимоги з приводу невиконаного зобов'язання.

Дамніфікація – це понесення підприємством збитків.

Дебет – це ліва сторона бухгалтерського рахунку.

Дебітор – це боржник, юридична або фізична особа, яка заборгувала підприємству, організації, закладу.

Дебіторська заборгованість – це сума заборгованості підприємству (організації) з боку юридичних і фізичних осіб, що виникла тимчасово внаслідок вивільнення коштів з обігу підприємства у зв'язку з поставкою товарів, виконання робіт або надання послуг.

Депозит – це кошти, які надаються фізичними чи юридичними особами в управління резиденту, визначеному фінансовою організацією згідно із законодавством, або нерезиденту на строк або на вимогу та під процент на умовах видачі на першу вимогу або повернення зі спливом встановленого договором строку.

Депозитарний ризик – це ризик втрати фінансових активів платіжної організації платіжної системи та/або фінансових активів, що передані платіжній організації платіжної системи учасником платіжної системи, з вини юридичної особи, що прийняла на зберігання ці фінансові активи.

«Дерево цілей» – це структурована, побудована за ієрархічним принципом сукупність цілей економічної системи, програми, плану, в якій виділені: генеральна мета («вершина дерева») та підпорядковані їй підцілі першого, другого і наступних рівнів («гілки дерева»).

Джерела фінансування – це існуючі та очікувані джерела отримання фінансових ресурсів або перелік економічних суб'єктів, здатних надати такі ресурси.

Дивіденд – це частина прибутку акціонерного підприємства, що розподіляється між акціонерами після сплати податків та інших обов'язкових платежів.

Динамічний мультиплікатор – це мультиплікатор, який враховує фактор часу.

Дисперсія – це величина, що характеризує ступінь розкиду кількісних вимірів індивідуальних показників статистичної вибірки (випадкових величин) щодо середнього значення для цієї вибірки.

Ділова активність – це виробничі досягнення підприємства, основними критеріями яких є показники, які характеризують обсяг виробництва.

Ділова репутація – це відомості про відповідність діяльності юридичної або фізичної особи, у тому числі керівників юридичної особи та власників істотної участі у такій юридичній особі, вимогам закону, діловій практиці та професійній етиці, відомості про порядність, професійні, управлінські здібності фізичної особи.

Ділові барометри – це ключові показники ділової кон'юнктури (попиту, пропозиції, цін, обсягів продажів тощо).

Доведення до банкрутства – це умисне, з корисливих мотивів, іншої особистої заінтересованості або в інтересах третіх осіб вчинення власником або посадовою особою суб'єкта підприємницької діяльності дій, що призвели до стійкої фінансової неспроможності суб'єкта підприємницької діяльності, якщо це завдало істотної шкоди державним чи громадським інтересам або охоронюваним законом правам та інтересам кредиторів.

Довідка документальної перевірки – це службовий документ, який підтверджує факт проведення документальної перевірки, відображає її результати і є носієм доказової інформації про невстановлення фактів порушень вимог законодавства з питань державної митної справи, податкового, валютного та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи.

Довідково-інформаційний фонд – це сукупність упорядкованих первинних документів і довідково-пошукового апарату, призначених для задоволення інформаційних потреб.

Довідково-пошуковий апарат – це сукупність упорядкованих вторинних документів, створюваних для пошуку першоджерел.

Документ – це матеріальний об'єкт, що містить у зафіксованому вигляді інформацію, оформлену у встановленому порядку, яка має правове значення.

Документація – це: письмова реєстрація (фіксація) окремих зведень або господарських операцій на бланках документів; сукупність первинних облікових документів; один з елементів методу бухгалтерського обліку.

Дооцінка майна – це різниця між оціночною вартістю майна та його вартістю, визначеною на підставі даних бухгалтерського обліку.

Досудова санація – це система заходів щодо відновлення платоспроможності боржника, які може здійснювати власник майна боржника, інвестор, з метою запобігання банкрутству боржника шляхом реорганізаційних, організаційно-господарських, управлінських, інвестиційних, технічних, фінансово-економічних, правових заходів відповідно до законодавства до початку порушення провадження у справі про банкрутство.

Дохід – це виручка від реалізації продукції, робіт, послуг без вирахування наданих знижок, повернення проданих товарів та податків з продажу (податку на додану вартість, акцизного збору).

Е

Евристика – це метод аналізу економічних явищ і процесів, а також прийняття рішень, який заснований на інтуїції.

Економічна ефективність – це відносний показник, що є результатом співвідношення між отриманим ефектом та витратами.

Економічний аналіз – це виведення економічних закономірностей із відповідних фактів економічної дійсності, дослідження перебігу економічних процесів в залежності від факторів, що їх породжують.

Економічні ресурси – це всі види ресурсів, які використовуються в процесі виробництва товарів і послуг.

Експерт – це висококваліфікований спеціаліст, який має вищу освіту, відповідну кваліфікацію і професійні знання з питань, що досліджуються, виконує службові обов'язки, пов'язані з провадженням діяльності у відповідній галузі, безпосередньо проводить експертизу та несе персональну відповідальність за достовірність і повноту аналізу, обґрунтованість висновків відповідно до завдання на проведення експертизи.

Експозе – це стислий виклад будь-якого документа і витяги з нього.

Екстраполяція – це визначення очікуваних значень економічних показників на основі наявних даних про їх зміну в минулі періоди.

Екстремум – це найбільше (максимум) або найменше (мінімум) значення економічного показника.

Ж

Життєвий цикл – це сукупність стадій створення, впровадження й використання системи (компонента) в інтервалі часу, що починається з моменту розробки концепції й визначення технічних вимог і закінчується при виведенні системи (компонента) з експлуатації у зв'язку з неможливістю або недоцільністю подальшого використання за призначенням.

Журнал реєстрації прибуткових і видаткових касових документів – це документ, що застосовується для реєстрації прибуткових та видаткових касових ордерів та інших касових документів.

Журнально-ордерна форма обліку – це форма обліку, при якій облікові дані систематизуються в спеціальних регістрах – журналах-ордерах, які ведуться за кредитом бухгалтерських рахунків, та допоміжних до них відомостях, складених за дебетом рахунків.

З

Забезпечення – це зобов'язання з невизначеними сумою або часом погашення на дату балансу.

Забезпечені кредитори – це кредитори, вимоги яких забезпечені заставою майна боржника (майнового поручителя).

Задовільний фінансовий стан – це стійка ліквідність, платоспроможність та фінансова стійкість підприємства, його забезпеченість власними оборотними засобами та ефективне використання ресурсів підприємства.

Зайнтересовані особи стосовно боржника – це: юридична особа, створена за участю боржника; керівник боржника; особи, що входять до складу органів управління боржника; головний бухгалтер (бухгалтер) боржника, у тому числі і звільнені з роботи за рік до порушення провадження у справі про банкрутство; особи, які знаходяться у родинних стосунках із зазначеними особами та підприємцем-боржником.

Залучені кошти – це засоби, які не належать підприємству, але тимчасово (до їх повернення) беруть участь у господарському обороті в якості джерела формування оборотних коштів.

Запаси – це активи, які: утримуються для подальшого продажу за умов звичайної господарської діяльності; перебувають у процесі виробництва з метою подальшого продажу продукту виробництва; утримуються для споживання під час виробництва продукції, виконання робіт та надання послуг, а також управління підприємством.

Запозичення – це позики, векселі, облігації, а також інші види короткострокових і довгострокових зобов'язань, на які нараховуються відсотки.

Збиток – це економічний результат господарської діяльності, коли собівартість продукції або послуг вища, ніж сума, за яку їх можна реалізувати.

Зведений баланс – це узагальнюючий балансовий звіт, який об'єднує баланси по окремих видах витрат і ресурсів, джерелах доходів і витрат.

Злісне банкрутство – це оголошення підприємством або підприємцем стану банкрутства з метою не виплачувати борги і приховати наявні у нього фінансові ресурси.

Зобов'язання – це заборгованість підприємства, яка виникла внаслідок минулих подій і погашення якої в майбутньому, як очікується, призведе до зменшення ресурсів підприємства, що втілюють у собі економічні вигоди.

Зобов'язання довгострокове – це зобов'язання, що погашаються (задовольняються) через період, що не менше року.

Зобов'язання короткострокове – це зобов'язання, що погашаються (задовольняються) через період, що менше року.

Зовнішній аудит – це перевірка, що здійснюється незалежними висококваліфікованими спеціалістами в галузі аудиту, контролю та аналізу фінансово-господарської діяльності на підставі наявності відповідного сертифіката на право здійснення аудиторської діяльності.

«Золоте правило» проведення ліквідних операцій – це банківський принцип відповідності термінів проведення операцій, пов'язаних як з активами, так і з пасивами.

I

Ідентифікаційний код – це персональний номер суб'єкта господарської діяльності – резидента, або фізичної особи – платника податків.

Інвестиції – це довгострокові вкладення з метою створення нових і модернізації діючих підприємств, освоєння новітніх технологій і техніки, збільшення виробництва і отримання прибутку.

Інвестиційна вартість – це: вартість активів, що розглядаються як внесок у реалізацію певного інвестиційного проекту та визначається виходячи з бізнес-плану цього проекту; вартість об'єкта, яка враховує індивідуальні вимоги інвестора до інвестицій.

Інвестиційна нерухомість – це власні або орендовані на умовах фінансової оренди земельні ділянки, будівлі, споруди, які розташовуються на землі, утримувані з метою отримання орендних платежів та/або збільшення власного капіталу, а не для виробництва та постачання товарів, надання послуг, адміністративної мети або продажу в процесі звичайної діяльності.

Інвестиційна привабливість – це рівень задоволення фінансових, виробничих, організаційних та інших вимог чи інтересів інвестора щодо конкретного підприємства, яке може оцінюватися значеннями відповідних показників.

Інвестиційний довідник – це публікації спеціалізованих консалтингових компаній з рекомендаціями з придбання акцій, курс яких представляє інтерес з точки зору вкладення капіталу.

Інвестиційний клас – це кредитний рейтинг за міжнародною шкалою, підтверджений у бюлетені однієї з провідних світових рейтингових компаній (Fitch IBCA, Standard & Poor's, Moody's).

Інвестиційний прибуток – це дохід у вигляді позитивної різниці між доходом, отриманим від проведення операцій з цінними паперами з урахуванням курсової різниці, деривативами та корпоративними правами, випущеними в інших, ніж цінні папери, формах, та витратами на придбання таких інвестиційних активів.

Інвестиційні ризики – це: невизначеність, пов'язана з можливістю виникнення в ході реалізації проекту несприятливих ситуацій і їх наслідків; можливість відмінності реального майбутнього інвестиційного прибутку від очікуваного.

Індекс – це цифровий показник, що відображає у процентах послідовні зміни якогось економічного явища.

Індекс Альтмана – це коефіцієнт, який відображає ймовірність банкрутства підприємства: його числове значення дозволяє віднести підприємство до групи потенційних банкрутів, відносно стабільних підприємств з невисоким ризиком банкрутства та підприємств, яким банкрутство практично не загрожує.

Індекс гедоністичний – це індекс, обчислений з урахуванням зміни якості продукції.

Індекс Герфіндаля – це індекс ринкової концентрації товарів різних фірм, представлених на ринку, що обчислюється як сума квадратів часток ринку товарів кожної з фірм.

Індекс дохідності інвестицій – це співвідношення грошового потоку та інвестиційних коштів.

Індекси динаміки – це клас індексів для вимірювання ступеня інтенсивності розвитку економічних явищ у часі.

Інтегральні показники – це узагальнені, зведені, синтетичні показники.

Інший сукупний дохід – це доходи і витрати, які не включені до фінансових результатів підприємства.

Інші необоротні матеріальні активи – це усі інші необоротні активи, що мають матеріальну форму й не ввійшли до переліку основних засобів.

К

Камеральна перевірка – це перевірка, яка проводиться контролюючим органом виключно на підставі даних, зазначених у податкових деклараціях, без проведення будь-яких інших видів перевірок платника податків.

Капітал – це: сукупність матеріальних і грошових коштів, а також інтелектуальних здобутків, використовуваних у процесі виробництва та інших сферах діяльності з метою отримання прибутку; активи фірми (підприємства) за мінусом її зобов'язань (заборгованості).

Капітальні вкладення – це інвестиції у відтворення основних фондів і приріст матеріально-виробничих запасів у формі нового капітального будівництва, технічного переозброєння, реконструкції та розширення діючих виробничих об'єктів і об'єктів соціальної інфраструктури фірми (підприємства, організації).

Касова готівка – це гроші готівкою, що знаходяться у касах банків, установ тощо.

Касова книга – це складені у визначеній формі облікові відомості, в яких відображаються операції з готівкою, враховуються надходження і видача грошей.

Книга обліку доходів і витрат – це документ встановленої форми, що застосовується для відображення руху готівки підприємця у процесі здійснення ним підприємницької діяльності.

Книга обліку розрахункових операцій – це прошнурована і належним чином зареєстрована в органах державної податкової служби книга, що містить щоденні звіти, які складаються на підставі відповідних розрахункових документів щодо руху готівкових коштів, товарів (послуг).

Коефіцієнт абсолютної ліквідності – це коефіцієнт, який характеризує негайну готовність підприємства ліквідувати короткострокову заборгованість і визначається як відношення суми грошових коштів підприємства та короткотермінових фінансових вкладень до суми короткотермінових (поточних) зобов'язань.

Коефіцієнт виручки – це відношення різниці між виручкою і змінними витратами до величини виручки.

Коефіцієнт відносної прибутковості – це відношення прибутку, отриманого підприємством за останній рік у розрахунку на сто акцій, до поточної ціни цих акцій.

Коефіцієнт готівки – це відношення касових активів до короткострокових пасивів, що відображаються в балансі.

Коефіцієнт деномінації – це показник, який характеризує співвідношення кількості акцій з номінальною вартістю акцій.

Коефіцієнт еластичності – це показник, що характеризує міру чутливості економічної величини по відношенню до факторів, від яких вона залежить.

Коефіцієнт забезпечення власними коштами – це відношення різниці обсягів джерел власних і прирівняних до них коштів та фактичної вартості основних засобів та інших позаоборотних активів до фактичної вартості наявних у підприємства оборотних коштів.

Коефіцієнт заборгованості – це відношення позикового капіталу до власного капіталу підприємства.

Коефіцієнт Кука – це коефіцієнт платоспроможності кредитних установ і комерційних банків, що дорівнює відношенню власного капіталу до активів, зважених за ступенем ризику.

Коефіцієнт оборотності оборотних коштів – це відношення реалізованої продукції за певний проміжок часу до суми середнього залишку оборотних засобів за цей період.

Коефіцієнт охоплення – це частка виробництва товару підприємством у загальному обсязі виробництва товару в країні.

Коефіцієнт платоспроможності – це відношення суми оборотних коштів до загальної суми короткотермінових зобов'язань.

Коефіцієнт резервування – це відношення суми резервних коштів до обсягу оборотного капіталу підприємства.

Коефіцієнт рентабельності – це відношення чистого прибутку від продажу одиниці товару до її повної собівартості.

Коефіцієнт ритмічності – це показник ритмічності випуску продукції, що є відношенням мінімальних випусків продукції до середніх її випусків.

Коефіцієнт фінансового левериджу – це показник, що відображає ступінь фінансування активів установи за рахунок позикових коштів.

Коефіцієнт фінансового ризику – це співвідношення залучених коштів до власного капіталу підприємства.

Коефіцієнт фінансової незалежності – це відношення загальної суми власних коштів до підсумку балансу підприємства.

Комерційний кредит – це будь-яка господарська операція суб'єкта підприємницької діяльності, що передбачає авансування продукції, робіт, послуг іншого суб'єкта підприємницької діяльності з відстроченням дати реалізації, якщо таке відстрочення є більшим, ніж звичайні строки поставки, або перевищує 30 календарних днів від дати здійснення авансового платежу.

Комерційний ризик – це підприємницький чи господарський ризик, що виникає при проведенні бізнес-операцій і здійсненні угод та полягає у можливому зниженні чи втраті доходів підприємства через дії та рішення в умовах невизначеності.

Комплексна перевірка – це документальна перевірка фінансово-господарської діяльності підприємства, якою охоплюються питання повноти нарахування та своєчасності сплати всіх видів податків, зборів, інших обов'язкових та інших платежів, контроль за якими покладено на органи державної податкової служби.

Конкурентоспроможність підприємства – це здатність проводити діяльність в ринкових умовах і одержувати прибуток, достатній для науково-технічного удосконалення виробництва, стимулювання працівників і випуску високоякісної продукції.

Конкурентоспроможність продукції – це сукупність споживчих властивостей виробу, що характеризують його відмінність від виробу-конкурента за ступенем відповідності конкретним суспільним потребам і з урахуванням витрат на його виготовлення.

Консолідована фінансова звітність – це звітність, яка відображає фінансовий стан, результати діяльності та рух грошових коштів юридичної особи та її дочірніх підприємств як єдиної економічної одиниці.

Контрабаланс – це таблиця, складена на основі даних бухгалтерського обліку, з метою перевірки та аналізу бухгалтерського балансу.

Корпоративна культура – це система цінностей і переконань, які розділяє кожен працівник фірми та передбачає його поведінку, що обумовлює характер життєдіяльності організації.

Кошти – це готівка в касі, суми на розрахунковому і валютному рахунках, інші кошти, короткотермінові фінансові вкладення (цінні папери, депозити).

Кредит – це позика на певний строк у грошовій або товарній формі на умовах повернення і сплати відсотка за користування. Існують три форми кредиту – банківський, державний, комерційний. Банківський кредит надається банками у грошовій формі підприємствам і організаціям, населенню (переважно індивідуальним підприємцям), державі. Особливою формою є державний кредит, коли позичальником виступає держава чи місцеві органи влади, а кредит полягає у випуску державних цінних паперів (облігацій) і використовується для покриття частки державних видатків. Комерційний кредит надається одним підприємством іншому у вигляді продажу товарів з відстрочкою платежу; він обслуговує лише обіг товарів і оформлюється векселем.

Кредитна історія – це сукупність інформації про юридичну або фізичну особу, що її ідентифікує, відомостей про виконання нею зобов'язань за кредитними правочинами.

Кредитний портфель – це сукупність усіх позик, наданих банком з метою отримання прибутку, що включає агреговану балансову вартість усіх кредитів.

Кредитний рейтинг – це умовний вираз кредитоспроможності об'єкта рейтингування в цілому та/або його окремого боргового зобов'язання за національною шкалою кредитних рейтингів.

Кредитний ризик – це ризик несплати позичальником основного боргу і відсотків, що належать кредитору.

Кредитор – це суб'єкт фінансового ринку, який надає позичку в тимчасове користування під певний процент.

Кредиторська заборгованість – це: заборгованість, що виникла при розрахунках з постачальниками; тимчасове використання в грошовому обігу підприємства коштів кредитора.

Критичний фінансовий стан – це ситуація, коли боржником визнана неспроможність своєчасно виконати свої грошові зобов'язання перед кредиторами.

Крок розрахунку – це частина розрахункового періоду (горизонту розрахунку), для якої визначаються показники ефекту як доданки сумарного ефекту від реалізації проекту.

Кругообіг коштів підприємства – це планомірний рух коштів підприємства у процесі господарської діяльності, результатом якого є створення нової споживчої вартості та зростання вартості.

Л

Ліквідність активів – це здатність активів фірми до використання їх як безпосередніх засобів платежу або до швидкого їх перетворення в грошову форму без втрати поточної вартості.

Ліквідність балансу – це міра покриття зобов'язань підприємства його активами, строк перетворення яких у гроші відповідає строку погашення зобов'язань.

Ліквідність підприємства – це здатність суб'єкта господарювання в будь-який момент здійснити необхідні витрати.

Ліміт залишку готівки в касі – це граничний розмір готівки, що може залишатися в касі підприємства на кінець робочого дня.

Ліміт капітальних вкладень – це граничний розмір капітальних вкладень для запланованого введення в дію потужностей, підприємств, об'єктів або для створення нормативного набору капітального будівництва.

Ліміт кредитування – це гранична сума видачі кредиту або залишків заборгованості в плановому періоді.

ЛФО – це метод бухгалтерського обліку товарно-матеріальних цінностей за цінами останньої партії, що надійшла або виготовлена.

М

Майно – це активи (оборотні та необоротні), які підприємство використовує у виробництві в процесі господарської діяльності, вартість яких відображається в балансі підприємства.

Маржинальна виручка – це приріст виручки в результаті продажу однієї додаткової одиниці товару.

Маржинальний аналіз – це аналіз, заснований на використанні граничних величин (відносних приростів) для дослідження економічних процесів.

Матеріаломісткість продукції – це показник, що відображає кількість спожитих матеріальних ресурсів у натуральному або грошовому виразі на одиницю продукції.

Матеріальні витрати – це вартість витрачених у виробництві сировини і основних матеріалів, напівфабрикатів та комплектуючих виробів, палива і енергії, будівельних матеріалів, запасних частин, тари й тарних матеріалів, допоміжних та інших матеріалів, а також вартість виконаних для підприємства робіт, послуг виробничого та невиробничого характеру.

Методи фінансового аналізу – це прийоми та способи обробки бухгалтерської (фінансової) звітності.

Міжнародні стандарти фінансової звітності – це прийняті Радою з міжнародних стандартів бухгалтерського обліку документи, що визначають стандарти фінансової звітності та бухгалтерського обліку.

Місія підприємства – це комплексна мета, для якої підприємство створене і функціонує на ринку.

Н

Надзвичайний прибуток (збиток) підприємства – це прибуток (збиток), що виникає внаслідок надзвичайної події (стихійного лиха, пожежі, техногенної аварії тощо) або події, яка періодично не повторюватиметься в кожному наступному періоді.

Надлишкова ліквідність – це перевищення платіжних можливостей над грошовими зобов'язаннями підприємства.

Надлишкове майно – це майно, що не використовується у господарській діяльності підприємства і максимальна цінність якого досягається внаслідок відчуження.

Надмірне зобов'язання – це зобов'язання, що перевищує фінансові чи матеріальні можливості боржника.

Надприбуток – це вкрай високий рівень прибутку, що досягається за рахунок монопольного становища на ринку.

Належний фінансовий стан – це ліквідність, платоспроможність та фінансова стійкість підприємства, що забезпечена основними засобами та оборотними активами.

Натуральні показники – це показники економічної діяльності, виражені у фізичних одиницях кількості, ваги, довжини, площі, обсягу.

Невизначеність економічна – це недостатність відомостей про умови, в яких буде протікати економічна діяльність.

Невиробничі фонди – це капітальні активи, які не використовуються у господарській діяльності підприємства.

Недобросовісна конкуренція – це: неправомірне використання ділової репутації суб'єкта господарювання; створення перешкод суб'єктам господарювання у процесі конкуренції та досягнення неправомірних переваг у конкуренції; неправомірне збирання, розголошення та використання комерційної таємниці.

Незабезпечена заборгованість – це перевищення обсягу кредиторської заборгованості підприємства над її забезпеченням у вигляді ліквідних активів і/або власних коштів.

Незадовільний фінансовий стан – це фінансовий стан підприємства, що характеризується неефективним розміщенням ресурсів та неефективним їх використанням, незадовільною платоспроможністю, наявністю простроченої заборгованості, недостатньою фінансовою стійкістю.

Неліквіди – це: зайві, непотрібні підприємству товарно-матеріальні цінності; готові вироби, які не вдалося реалізувати.

Нематеріальні активи – це: цінності, що не є фізичними об'єктами, але мають вартість (патенти, ліцензії, ноу-хау, товарні знаки); права власності і захист доступу до нематеріальних ресурсів підприємства та їх використання в господарській діяльності з метою одержання прибутку.

Необоротні активи – це матеріальні і нематеріальні ресурси, що належать підприємству та забезпечують його функціонування і термін корисної експлуатації яких, як очікується, становить більше одного року.

Необоротні активи, утримувані для продажу – це необоротні активи, що утримуються з метою продажу, та їх балансова вартість відшкодуватиметься шляхом операції з продажу, а не поточного використання.

Неоплачений капітал – це сума заборгованості власників (засновників) за внесками до статутного капіталу.

Неочікувані збитки – це збитки, пов'язані з непередбачуваними подіями.

Непередбачене зобов'язання – це: зобов'язання, що може виникнути внаслідок минулих подій та існування якого буде підтверджено лише тоді, коли відбудеться або не відбудеться одна чи більше невизначених майбутніх подій, над якими підприємство не має повного контролю; теперішнє зобов'язання, що виникає внаслідок минулих подій, але не визнається, оскільки малоімовірно, що для врегулювання зобов'язання потрібно буде використати ресурси, які втілюють у собі економічні вигоди, або оскільки суму зобов'язання не можна достовірно визначити.

Неплатоспроможність – це нездатність суб'єкта підприємництва після настання встановленого строку виконати свої грошові зобов'язання перед іншими особами, територіальною громадою або державою інакше як через відновлення його платоспроможності.

Неповернений кредит – це кредит, за яким порушення встановленого режиму сплати перевищує 12 місяців.

Норма прибутку – це відношення прибутку, одержаного за певний період часу (як правило, рік), до вкладеного капіталу.

Норматив оборотних коштів – це мінімальна сума оборотних коштів, необхідних підприємству для створення або підтримки перехідних товарно-матеріальних запасів, які забезпечують безперебійну роботу підприємства.

Нормування – це визначення розміру оборотних фондів, необхідного для утворення мінімальних і в той же час достатніх запасів матеріальних цінностей для нормальної діяльності підприємства.

О

Обігові кошти – це кошти, авансові в оборотні фонди і фонди обігу.

Облік аналітичний – це деталізований бухгалтерський облік господарських операцій підприємств за допомогою аналітичних рахунків.

Облік майна – це реєстрація майна підприємства шляхом внесення його елементів до книги обліку матеріальних цінностей.

Обліковий прибуток (збиток) – це сума прибутку (збитку) до оподаткування, визначена в бухгалтерському обліку.

Облікові реєстри – це носії спеціального формату (паперові, електронні) у вигляді відомостей, ордерів, книг, журналів, машинограм тощо, призначені для хронологічного, систематичного або комбінованого нагромадження, групування та узагальнення інформації з первинних документів, що прийняті до обліку.

Оборот валовий – це сумарний обсяг виробництва продукції, робіт, послуг у грошовому вираженні, вироблених підприємством за один рік.

Обороти за рахунками – це підсумки записів по дебету (дебетові обороти) і кредиту (кредитові обороти) рахунків бухгалтерського обліку.

Обороти по вкладах – це загальна сума грошей, яка надійшла на рахунки за вкладами (обороты по приходу) і затребувана вкладниками (обороты по витраті) у готівковій та безготівковій формах за певний період.

Оборот капіталу – це циклічний рух, кругообіг капіталу, швидкість якого вимірюється часом проходження одного повного циклу.

Оборотні активи – це грошові кошти та їх еквіваленти, що не обмежені у використанні, а також інші активи, призначені для реалізації чи споживання протягом операційного циклу чи протягом 12 місяців з дати балансу.

Оборотність оборотних коштів – це рух оборотних коштів, у якому грошові кошти авансуються в утворення виробничих запасів, незавершене виробництво, створення запасів готової продукції, використовуються для розрахунків з партнерами і заново повертаються на підприємство в початковій грошовій формі.

Онкольний кредит – це короткостроковий комерційний кредит, який позичальник зобов'язується погасити на першу вимогу кредитора.

Оперативна звітність – це поточна звітність, що містить оперативні дані про діяльність компанії.

Операційний прибуток – це балансовий прибуток, скоригований на різницю інших операційних доходів та операційних витрат.

Операційний цикл – це проміжок часу між придбанням запасів для здійснення діяльності та отриманням коштів від реалізації виробленої з них продукції або товарів та послуг.

Оподатковуваний прибуток – це прибуток, що визначається для розрахунку податку на прибуток способом виключення із суми скоригованого валового доходу валових витрат платника податку та суми нарахованих ним амортизаційних відрахувань.

Оприбуткування на баланс – це відображення в бухгалтерському обліку вартості товарно-матеріальних цінностей на підставі документів, що надійшли зі складу до бухгалтерії, про отримання товарно-матеріальних цінностей на склад.

Ордер видатковий касовий – це грошовий документ, яким оформляється касова операція з видачі готівки підприємством.

Ордер прибутковий касовий – це грошовий документ, яким оформляється касова операція з прийому готівкових грошей підприємством.

Оцінка – це висновки, основані на відповідних інженерних, операційних чи аналітичних методах оцінки.

Оцінка вартості майна – це офіційна оцінка вартості майнових об'єктів, що проводиться при оподаткуванні, страхуванні, приватизації, успадкуванні, оренді, викупі або з метою їх обліку.

Оцінка ризику – це науково обґрунтований процес, який складається з ідентифікації небезпеки, характеристики небезпеки, оцінки впливу та характеристики ризику.

Оцінка фінансового стану – це узагальнення та аналіз інформації/документів з метою забезпечення встановлення достатності/недостатності реальних фінансових можливостей суб'єкта господарювання чи підприємництва проводити фінансові операції на відповідні суми.

Очікувані збитки – це збитки, про які керівництво підприємства знає або повинно знати, що вони можуть мати місце.

II

Пасив – це частина балансу підприємства, в якій відображаються джерела формування і нагромадження капіталу.

Переоцінка – це нова оцінка вартості майна у зв'язку з матеріальним і моральним зносом, інфляцією та рухливістю цін.

Перерозподіл коштів – це передача грошових і матеріальних засобів одних осіб іншим особам, а також зміна цільового призначення коштів.

Перестраховання – це особлива форми страхування, що дає змогу розподілити значні ризики між кількома страховими організаціями.

Платіжний календар – це графік надходжень коштів і платежів підприємств.

Платоспроможність – це здатність підприємства виконувати свої коротко- та довгострокові боргові зобов'язання за рахунок власних коштів.

Повна собівартість – це всі витрати підприємства на виробництво і реалізацію продукції, виражені в грошовій формі.

Податки – це обов'язкові нормовані платежі до державних або місцевих бюджетів, що їх вносять фізичні та юридичні особи.

Податкове зобов'язання – це сума коштів, яку платник податків, у тому числі податковий агент, повинен сплатити до відповідного бюджету як податок або збір.

Податковий контроль – це спеціальний контроль з боку державних органів за дотриманням податкового законодавства.

Податковий кредит – це сума, на яку платник податку на додану вартість має право зменшити податкове зобов'язання звітного (податкового) періоду.

Податок на додану вартість – це частина новоствореної вартості, яка сплачується до державного бюджету на кожному етапі виробництва продукції, виконання робіт і надання послуг.

Податок на прибуток – це податок, що стягується з прибутку юридичних осіб.

Позика – це грошові кошти, що надаються позичальнику на визначений строк із зобов'язанням їх повернення та сплатою процентів за користування сумою позики.

Позиковий відсоток – це ціна кредитних коштів на ринку позикового капіталу.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які будуть погашені протягом операційного циклу підприємства або повинні бути погашені протягом 12 місяців, починаючи з дати балансу.

Прибуток – це: різниця між отриманою вигодою і понесеними при цьому витратами; дохід від реального капіталу; одна з форм чистого доходу в умовах розвинених товарно-грошових відносин, що виражає вартість додаткового і частково необхідного продукту; узагальнений показник фінансових результатів виробничо-господарської діяльності організації.

Прибуток (збиток) від звичайної діяльності до оподаткування – це алгебраїчна сума прибутку (збитку) від операційної діяльності, фінансових та інших доходів (прибутків), фінансових та інших витрат (збитків).

Прихований дохід – це: частка сукупного доходу, не зазначена суб'єктом оподаткування в декларації, що подається до державної податкової інспекції; сукупний дохід, не оприлюднений унаслідок неподання такої декларації в строки та за умов, визначених законодавством.

Прогнозування економічне – це: наукове передбачення найбільш вірогідних змін стану, структури та динаміки народного господарства; спосіб наукового передбачення основних напрямків розвитку економічної системи або її окремих елементів.

Проста норма прибутку – це один з показників, що визначається при спрощеному методі оцінки ефективності інвестицій в ринкових умовах, який є відношенням прибутку, отриманого в результаті реалізації інвестиційного проекту за певний період, до інвестиційних витрат за той же період.

Простежувальний аудит – це аудит, що здійснюється з метою оцінки результативності виконання коригувальних і запобіжних заходів, розроблених підприємством-виробником за підсумками раніше проведених аудитів.

Р

Резервний фонд – це джерело зарезервованих коштів як частини прибутку для покриття можливих збитків підприємства в процесі фінансово-господарської діяльності.

Рентабельність – це узагальнюючий показник економічної ефективності, що характеризує співвідношення між результатами виробничо-господарської діяльності і витратами на їх одержання.

Рентабельність виробництва продукції – це показник, що є відношенням чистого прибутку підприємства та повної собівартості випущеної продукції.

Рентабельність капіталу (майна) – це показник, що є відношенням чистого прибутку підприємства та вартості капіталу (майна) підприємства.

Рентабельність реалізації продукції – це показник, що є відношенням чистого прибутку підприємства та чистого доходу від реалізації продукції.

Ризик – це конкретні втрати, які суб'єкт господарювання може понести в зв'язку з відсутністю або зміною попиту, невірною оцінкою його структури, неефективним вкладенням коштів, а також інші втрати, викликані прийняттям некоректних управлінських рішень.

Розрахунковий рахунок – це один з основних рахунків, що відкривається у банках юридичними особами для зберігання коштів і здійснення розрахунків.

С

Самофінансування – це один з методів фінансового забезпечення відтворювальних витрат, який ґрунтується на використанні суб'єктом господарської діяльності власних фінансових ресурсів без залучення коштів державного бюджету.

Система контролю – це сукупність засобів, виконавців та певних об'єктів контролю, які взаємодіють за правилами, встановленими нормативною документацією.

Собівартість продукції – це сукупність витрат на виробництво і збут продукції, виражених у грошовій формі.

Статутний фонд – це сукупність матеріальних ресурсів і коштів, що надаються засновником у постійне розпорядження підприємства та використовується як основне джерело власних коштів для формування основних і оборотних активів.

Стратегія підприємства – це визначення довгострокового курсу розвитку підприємства, затвердження цього курсу та розподіл ресурсів для його реалізації.

Структура капіталу – це співвідношення різних видів власних і позикових коштів в пасиві балансу підприємства.

Т

Таксономія фінансової звітності – це склад статей і показників фінансової звітності та її елементів, які підлягають розкриттю.

Точка безбитковості – це виручка і обсяг виробництва фірми, які забезпечують покриття всіх її витрат і нульовий прибуток.

У

Умовно чиста продукція – це показник виробничої програми підприємства, який визначається сумуванням обсягу чистої продукції (новоствореної вартості) та амортизаційних відрахувань.

Уніфікація – це приведення чогось до єдиної системи.

Упущені доходи – це доходи, які могли б бути отримані при використанні засобів за одним із варіантів, проте втрачені, тому що використовувалися за іншим варіантом.

Ф

Фінанси – це сукупність форм і методів формування, розподілу й використання централізованих і децентралізованих грошових фондів з метою виконання функцій і завдань держави, підприємств і населення із забезпечення умов розширеного відтворення, задоволення соціальних та інших потреб суспільства.

Фінансова гарантія – це передбачене контрактом право позикодавця отримувати грошові кошти від гаранта і, відповідно, зобов'язання гаранта сплатити грошові кошти позикодавцеві, якщо позичальник не виконає своїх зобов'язань.

Фінансова дисципліна – це стан дотримання органами державної влади й місцевого самоврядування, суб'єктами господарювання всіх форм власності, об'єднаннями громадян, посадовими особами, резидентами та нерезидентами визначених законодавством фінансово-правових норм.

Фінансова діяльність – це виникнення грошових відносин, пов'язаних з неперервним кругообігом коштів у формах витрачання ресурсів, одержання доходів, їх використання, а також із приводу відносин з постачальниками, покупцями продукції, працівниками підприємства, державними органами та ін.

Фінансова звітність – це сукупність документів, що характеризує фінансовий стан підприємства.

Фінансовий актив – це: грошові кошти та їх еквіваленти; контракт, що надає право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого підприємства; контракт, що надає право обмінятися фінансовими інструментами з іншим підприємством на потенційно вигідних умовах; інструмент власного капіталу іншого підприємства.

Фінансовий контроль – це специфічний вид діяльності, здійснюваний всіма ланками влади та недержавними структурами щодо забезпечення на базі законності відповідного рівня фінансової дисципліни, ефективного руху централізованих і децентралізованих фондів, а також пошуку шляхів удосконалення процесів розподілу та перерозподілу грошових коштів у країні.

Фінансовий кредит – це кошти, що надаються банком-резидентом або нерезидентом, що кваліфікується як банківська установа згідно із законодавством країни перебування нерезидента, або резидентами і нерезидентами, які мають згідно з відповідним законодавством статус небанківських фінансових установ, а також іноземною державою або його офіційними агентствами, міжнародними фінансовими організаціями та іншими кредиторами-нерезидентами юридичній чи фізичній особі на визначений строк для цільового використання та під процент.

Фінансовий план – це план формування та розподілу фінансових ресурсів підприємства.

Фінансовий стан підприємства – це сукупність показників, що відображають наявність, розміщення і використання фінансових ресурсів підприємства.

Фінансові витрати – це витрати на проценти та інші витрати підприємства, пов'язані із запозиченнями.

Фінансові індикатори – це показники фінансового стану підприємства, які включені в дискримінантну модель і розраховуються на основі фінансової звітності бенефіціара.

ФІФО – це метод бухгалтерського обліку товарів за ціною першої партії.